Wychodzi dwa razy na tydzień

# KORRESPONDENT

przy Gazecie Warszawskiéj.

## HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY I ROLNICZY.

DNIA 5 SIERPNIA. № 60 ROKU 1848

W IMIENIU NAJJAŚNIEJSZEGO

MIKOŁAJA I-go

*Cesarza Wszech Rossji, Króla Polskiego*

&c. &c. &c.

*Rada Administracyjna Królestwa.*

Zważając, że z powodu nieoznaczenia w przepisach terminu, w którym służy stronom prawo odwoływania się do Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych od decyzji Dyrekcji Ubezpieczeń, we wszelkich przedmiotach, zarządu tejże Dyrekcji dotyczących, taż Kommissja Rządowa częstokroć stawianą bywa w niemożności dokładnego wyświecenia przedmiotu, którego sam ślad, przez wpływ czasu, na miejscu zatarty bywa, -zważając niemniéj, że tenże stan rzeczy ma miejsce w przypadkach, w których strony, nieprzestając na decyzji Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, sądzą mieć tytuł do odwołania się od takowéj w drodze przepisów do Rady Administracyjnéj,—w uzupełnieniu art. 19 Postanowienia swego z dnia $^7/_{19}$ sierpnia 1843 r., przepisującego organizacją Dyrekcji Ubezpieczeń, na przedstawienie Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, stanowi co następuje:

Art. 1. Odwołanie się stron interesowanych do Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, od decyzji Dyrekcji Ubezpieczeń, następować tylko może w ciągu miesięcy trzech, licząc od daty doręczenia interessowanemu decyzji tejże Dyrekcji.

Art. 2. Taki sam czas trzymiesięczny służy do odwołania się, licząc również od daty doręczenia, od decyzji Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych do Rady Administracyjnéj Królestwa, w przedmiotach dotyczących Zarządu Dyrekcji Ubezpieczeń.

Art. 3. Po upływie terminu, artykułem powyższym oznaczonego, żadne zażalenia lub rekursa przyjmowane nie będą, i zaskarżone decyzje, jako ostateczne, w niczém nie ulegną zmianie.

Art. 4. Wykonanie niniejszego Postanowienia, które w Dzienniku Praw ma być zamieszczone, porucza się Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych.

Działo się w Warszawie, dnia 22 czerwca (3 lipca) 1848 roku.

Namiestnik, Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) *Książe Warszawski.*

Dyrektor Główny, Prezydujący w Kommissji Rządowéj Spraw Wewnętrznych i Duchownych, Senator Radca Tajny (podpisano) *A. Storożenko.*

Sekretarz Stanu, Rzeczywisty Radca Stanu, (podpisano) *T. Le Brun.*

---

Ustawa o wyrobie i przedaży wódki w Królestwie Polskiém.

(Ciąg dalszy.)

### Oddział X.

*O wymierzaniu kar za wykroczenia przy wyrobie wódki.*

Art. 56. Za nadużycia popełnione przy wyrobie wódki, mianowicie: a) za wcześniejsze rozpoczęcie lub dłuższe wyrabianie wódki nad termin, art. 1. zakreślony i nad termin w deklaracji podany, za palenie wódki w dniu przez deklaracyę lub dodatkowe doniesienie od palenia wyłączonym, tudzież za wznowienie przerwanéj fabrykacji bez uczynienia doniesienia o którém była mowa w art. 26; b) za większą liczbę zacierów nad jeden w ciągu 24 godzin, za powiększenie massy zacierów nad deklaracyę, lub zmianę materjałów deklaracją wykazanych na wydajniejsze, bez zawiadomienia o tém Naczelnika Powiatu i zapisania zmiany do książki kontrollowéj; c) za rozpoczęcie palenia wódki, bez poprzedniego podania deklaracji i wrócenia do gorzelni poświadczonego jéj exemplarza; d) za nierzetelne zapisanie lub zupełne niezapisanie wyrobu w książce kontrollowéj.— Oprócz zwyczajnéj opłaty podatku wymierzaną będzie kara; na pierwszy raz, wyrównywająca pięciorakiéj opłacie od nieprawnie wyrobionéj lub utajonéj wódki; na drugi raz wyrównywająca dziesięciorakiéj opłacie.—Kary ponosić będzie posiadacz gorzelni w $^3/_4$ częściach, a gorzelany w $^1/_4$ części.—Wrazie dopuszczenia nadużycia po raz 3, oprócz kary wyrównywającéj dziesięciokrotnemu podatkowi za powtórzenie nadużycia oznaczonéj, wzbronione będzie posiadaczowi wyrabianie wódki przez rok następny, a gorzelany prawo trudnienia się tym zarobkiem utraci.—Art. 57. Gdyby ilość nieprawnie wyrobionéj lub utajonéj wódki nie mogła być z pewnością wykryta, w takim razie kara winna być ustanowioną w stosunku czasu, przez który nieprawna fabrykacja miała miejsce, rachując jeden zacier na dzień i produkcyę stosownie do zasad wskazanych w art. 4 i 5.—Art. 58. Za uchybienia przeciwko przepisom kontrollnym, którym zamiar utajenia wyrobu, ani nieprawna fabrykacja nie towarzyszy, mianowicie: a) za uchybienie terminu przeznaczonego art. 19 do podania deklaracji; b) za użycie zmienionego parnika, kadzi fermentacyjnych lub kotła, wprawdzie bez powiększenia ich objętości jednak przed ich ocechowaniem; c) za niezapisywanie w czasie właściwym dni zacierania, palenia, tudzież numerów kadzi fermentacyjnych w książce kontrolowéj; d) za odebranie wódki z gorzelni ulegającéj kontrolli, co do ilości wyrobionéj wódki, nie w terminie zadeklarowanym, lub za dopełnienie odbioru tego bez przepisanéj assygnacji; e) za zapisywanie przez samego właściciela gorzelni, w książce, tych wiadomości, które gorzelany lub inny za niego officjalista, zapisywać powinien; f) za nieznajdowanie się w gorzelni książki kontrollowéj w czasie fabrykacji; g) za stracenie lub zniszczenie książki w czasie czynności w gorzelni; h) za niezachowanie książki z użycia wyszłéj, do roku,—wymierzona będzie kara rubli sr. 15 za każdy raz popełnionego uchybienia. pod lit. a, d, h, karany będzie sam posiadacz gorzelni; za uchybienia pod lit. b, c, posiadacz gorzelni i gorzelany, oddzielnie każdy z nich będzie karany; za uchybienia pod lit. e, f, g, ulegnie karze sam gorzelany.—Art. 59. Jeżeli razem z nadużyciem przy wyrobie wódki popełnione będzie uchybienie przeciwko przepisom kontrolnym, kara tylko jedna, to jest: za nadużycie przy fabrykacji będzie wymierzoną. Art. 60. Za założenie gorzelni lub odbudowanie jéj, za powiększenie apparatu lub zaprowadzenie nowego bez konsensu, w przypadkach opisanych artykułami: 52 i 53, w miejscu niemającém przepisanéj kwalifikacji, wymierzoną będzie kara, wyrównywająca podwój-

néj opłacie konsensowéj, tudzież gorzelnia założona winna być do innego użytku przeistoczoną lub rozebraną, zaś apparat, niewłaściwie zaprowadzony lub powiększony, powinien być usunięty lub zmniejszony.—Za założenie gorzelni lub jéj odbudowanie, za powiększenie apparatu lub zaprowadzenie nowego, bez konsensu, w miejscu takiém, gdzie ten zakład istnieć nie może, winny ulegnie karze, wyrównywającéj podwójnéj opłacie konsensowéj, tudzież obowiązkowi wykupna konsensu. Nadto, w obu powyższych przypadkach, winny pociągnięty zostanie do opłaty od wyrobionéj wódki, jeżeli w gorzelni, bez konsensu założonéj. była już fabrykowana.—Art. 61. Za odbudowanie istniejącéj gorzelni, albo przeniesienie onéj w inne miejsce lub zaprowadzenie apparatu. w przypadkach art 55 oznaczonych, bez poprzedniego uzyskania konsensu, dotknie uchybiającego kara rub. sr. 15.—Art 62. Rządy Gubernjalne wymierzać będą kary: a) przepisane art. 56 za nadużycia popełnione przy wyrobie wódki; b) oznaczone art. 60 i 61 za założenie gorzelni, powiększenie lub zaprowadzenie nowego apparatu, tudzież, za odbudowanie gorzelni lub przeniesienie onéj w inne miejsce, bez właściwego konsensu.—Naczelnicy Powiatowi zaś wymierzać będą kary, przepisane art. 58 za uchybienia przeciwko formalnościom kontrolnym—Art. 63. Od decyzji Naczelnika Powiatu służyć będzie ukaranemu rekurs do Rządu Gubernjalnego, w ciągu dni 30-tu, od daty ogłoszenia lub doręczenia zaskarżonéj decyzji. Decyzje Rządu Gubernjalnego, w 2-éj instancji wydane będą ostatecznemi.—Art. 64. Rządy Gubernjalne, przy wymierzaniu kar art. 56, 60 i 61 oznaczonych, decydować będą ostatecznie, jeżeli wartość przedmiotu, łącznie z karą, nie przenosi rub. sr. 100. W przedmiotach wyższéj wartości, służyć będzie skazanemu rekurs do Kommissji Rządowéj, w ciągu dni 30-tu od daty ogłoszenia lub doręczenia mu decyzji Rządu Gubernjalnego.—Art. 65. Naczelnicy Powiatowi, Rządy Gubernjalne i Kommissja Rządowa Przychodów i Skarbu wymierzać będą kary w formie zwyczajnych decyzyj administracyjnych.—Art. 66. Od decyzyj ostatecznych Rządu Gubernjalnego, służy skazanemu tylko droga łaski do Kommissji Rządowéj Przychodu i Skarbu.—Od decyzji Kommissji Rządowéj. w 2 éj instancji wydanych, ukarany, może udać się drogą łaski do Rady Administracyjnéj Królestwa.—Udanie się drogą łaski nie może wstrzymać wykonania zapadłéj decyzji.—Art. 67. W razie niemożności ściągnienia kar wymierzonych, z powodu ubóstwa ukaranych, kary te na areszt osobisty mają być zamienione, podług prawideł wskazanych artykułami 66 i 91 Kodexu Karnego, pod datą $^{12}/_{24}$ marca r. z. Najwyżéj zatwierdzonego.—Art. 68. Ściągnięte kary pieniężne przeznaczają się w jednéj połowie dla donosiciela, w drugiéj zaś połowie dla szpitali i zakładów dobroczynnych miejscowych. Gdyby atoli wykroczenie odkrytém było przez osobę w służbie Rządowéj zostającą, cała kara na rzecz tychże szpitali i zakładów przechodzić ma.

## D Z I A Ł II.

*O sprzedaży wódek, cenie onychże i miejscach, w których sprzedaż wykonywaną być może.*

### O d d z i a ł I.

*Przepisy Ogólne.*

Art. 69. Sprzedaż spirytusu, okowity i innych wódek odbywać się może tylko w miejscach, niniejszą Ustawą upoważnionych i pod warunkami niżéj zamieszczonemi. Osoby trudniące się przedażą dla zarobku, powinny wykupywać corocznie konsensa, podług zastrzeżeń, w Dziale 3-im niniejszéj Ustawy zamieszczonych.—Art. 70. Spirytus, okowita i inne wódki, mocniejsze od $46^{8}/_{10}$ stopni probierza stumiarowego, przedawane i nabywane być mogą tylko ze składów wódek.—Składy po wsiach utrzymywane być mogą jedynie przez posiadaczy gorzelni albo prawa propinacyjnego; w miastach zaś utrzymywane być mogą przez takichże posiadaczy i przez ukonsensowane do tego osoby, składnikami zwane.—Dla zabezpieczenia podatku konsumcyjnego, mocną będzie Kommissja Rządowa Przychodów i Skarbu, w miarę uznania potrzeby, zaprowadzić kontrollę składów miejskich w obrębie jednomilowym od miasta Warszawy i innych miast rządowych ludniejszych. Art. 71. W dystylarniach, oprócz zaprawiania wódek, oczyszczania ich i przerabiania na spirytus, mogą być przedawane wódki słodkie, likiery i spirytusy z ograniczeniem, w art. 92, poniżéj zamieszczoném.—Art 72. W szynkach, jako miejscach do cząstkowéj przedaży przeznaczonych, nie wolno jest utrzymywać wódki mocniejszéj od $46^{8}/_{10}$ stopni probierza stumiarowego, czyli 6 stopni probierza Magiera, i nie wolno przedawać wódki za niższą cenę od 48 kopiejek za garniec, czyli 3 kopiejek za kwaterkę.—Jeżeli zaś cena handlowa garnca okowity 78 stopnia probierza stumiarowego, wzięta z przecięcia półrocznych cen w miastach Gubernjalnych i w Warszawie, wynosić będzie przynajmniéj 90 kopiejek, w takim razie mocną będzie Kommisja Rządowa Przychodów i Skarbu podnieść także cenę normalną wódki dla szynków, powyżéj wymienioną, o 16 kopiejek na garncu, czyli o jednę kopiejkę na kwaterce.—Art. 73. W składach miejskich okowita, spirytus i inne wódki mogą być przedawane po cenie handlowéj, jeżeli przedaż odbywać się będzie w ilościach, 10 garncy lub więcéj wynoszących.—Ile razy odbywać się będzie przedaż w mniejszéj ilości od 10 garncy, aż do 1 garnca, natenczas okowita 78 stopni probierza stumiarowego nie może być przedawaną za niższą cenę, jak 80 kop. za garniec, a spirytus w stosunkowéj cenie.—Przedaż szumówki odbywać się powinna po cenie normalnéj w art 72 dla szynków ustanowionéj. Jedynie tylko szynkarzom miejscowym mogą być ze składów miejskich przedawane wódki w mniejszéj od 10 garncy ilości po cenie handlowéj.—Kommissja Rządowa Przychodów i Skarbu, przy podnoszeniu ceny normalnéj wódki dla szynków, oznaczać zarazem będzie cenę normalną do przedaży wódek ze składów miejskich w mniejszych od 10 garncy ilościach.

### O d d z i a ł II.

*O miejscach na składy wódek, dystylarnie, karczmy i szynki.*

Art. 74. Tak na wsi, jako i w mieście, skład okowity i spirytusu utrzymywać należy w oddzielném zabudowaniu od dystylarni i szynku. Dystylarnia i szynk, każde w oddzielnych także zabudowaniach mieścić się powinny. W mieście Warszawie jednak, w jednym domu może się mieścić skład, dystylarnia i szynk, lecz w osobnych lokalach.—Art. 75. Nowe składy we wsiach nie mogą być bliżéj, jak na 50 sążni odległości od domów szynkowych zakładane.—Art. 76. Domy zajezdne, czyli karczmy i szynki, w tylko miejscach utrzymywane być mogą, gdzie ich istnienie potrzebą ludności miejscowéj, albo wygodą dla podróżnych jest usprawiedliwione.—Art. 77 Dom zajezdny i szynkowy może być uważany za potrzebny dla miejscowości, jeżeli przy nim na gruncie, do właściciela szynku należącym, lub na którym jego prawo propinacji się rozciąga, znajduje się najmniéj 5 dymów, do opłaty szarwarkowéj podanych, lub jeżeli ludność miejscowa przynajmniéj 30 głów wynosi.—Dom zajezdny z szynkiem może być uważany za potrzebny dla podróżnych: jeżeli stoi przy trakcie bitym, wielkim lub średnim, według podziału, wskazanego postanowieniem Namiestnika Królewskiego z dnia 20 kwietnia 1816 r.; przy trakcie pocztowym, przy stacji drogi żelaznéj, lub przy przewozie, opatrzonym taryfą Rządową, postanowieniem Namiestnika Królestwa z dnia 21-go lipca 1818 roku przepisaną. Domy zajezdne i szynki, nieodpowiadające przepisom dopiero przytoczonym, zniesione być powinny.—Art. 78. W miastach mających 6,000 lub więcéj ludności, liczba szynków nie może być w przyszłości większą jak jeden na 500 głów, w innych zaś miastach, jeden na 300 głów ludności obojga płci.—W liczbę tę nie będą brane szynki przy traktach, za obwodem miasta, chociaż na gruncie miejskim stojące.—Dopóki zaś do powyższéj normalnéj liczby szynki miejskie, skutkiem utraty konsensów szynkarskich i innych okoliczności sprowadzone nie zostaną, przez ten czas żaden nowy konsens do miasta, więcéj, lub tylko normalną liczbę szynków posiadającego, udzielony być nie może.—Art. 79. Po miastach nie mogą być utrzymywane szynki w domach Rządowych, nieprzeznaczonych wyłącznie na domy zajezdne, ani w takich domach, chociaż nie rządowych, w których pomieszczone są szkoły, więzienia, szpitale i inne zakłady dobroczynne.—Kommissja

Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych wskazywać będzie, w miarę potrzeby miejscowéj, odległość miejsc otaczających więzienia, w których niewolno szynków utrzymywać.—Art. 80. Podobnież w miastach niewolno utrzymywać szynków, w domach przeciwległych kościołom, na całą długość frontową tychże kościołów, aż do odległości 50 łokci, tudzież w innych domach od strony ścian bocznych kościelnych, do podobnéj odległości.—Ten ostatni przepis nie rozciąga się przecież do istniejących obecnie domów zajezdnych w tychże odległościach.—Art. 81. Szynki we wsiach nie mogą być bliżéj kościołów utrzymywane, jak w odległości 50 sążni od ogrodzeń jakiemi kościół jest otoczony; zaś w odległości 100 sążni od ścian kościoła, gdzie przy kościołach nie znajdują się parkany, lub innego rodzaju ogrodzenia.—Przepis jednak ten nie stosuje się do istniejących już obecnie domów zajezdnych, ani do takich domów, które z przeznaczenia swego, na szynk wystawione zostały, i do innego użytku bez straty przeznaczone być nie mogą.—Art. 82. Przy drogach i we wsiach nie mogą być zakładane domy zajezdne i szynkownie, bez poprzedniego uzyskania od Rządu Gubernjalnego konsensu, na papierze stęplowym, ceny kop. sr. 15, jeżeli karczma ma być wystawioną przy drodze, w oddaleniu od wsi i miasta,—zaś kop. 7 i pół, jeżeli ma być wystawioną we wsi.—Art. 83. Zakładanie domów zajezdnych i szynkownych przy drogach dozwolone być nie może, jeżeli w odległości przynajmniéj 2-ch wiorst, po obu kierunkach drogi, znajduje się już dom zajezdny.—Pomiędzy ubiegającemi się jednocześnie, dane będzie pierwszeństwo temu, który, przy tejże drodze, żadnéj karczmy nie posiada; jeżeli zaś pod tym względem różnica między nimi nie zachodzi, dane będzie pierwszeństwo temu, którego wieś lub miasto bliżéj drogi jest położone, a w razie jednakowéj odległości, pierwszeństwo należy temu, którego większa przestrzeń gruntu przy drodze jest położoną, lub kto wygodniejszą albo ozdobniejszą karczmę wystawi.—Art. 84. Rozporządzenie Namiestnika Królewskiego, z dnia 28 lipca 1823 r. przepisujące: „aby nowo stawione karczmy, czyli domy zajezdne, przy traktach bitych, były ile możności murowane w przyzwoitéj i ozdobnéj strukturze, oraz z wygodném wewnętrznem urządzeniem“ ma być nadal stosowane także do wszystkich karczem, stawianych przy traktach wielkich i średnich.—Art. 85. Pragnący uzyskać konsens na wystawienie lub urządzenie domu zajezdnego, czyli karczmy przy trakcie wielkim lub średnim, powinien, przez pośrednictwo Naczelnika Powiatu, złożyć Rządowi Gubernjalnemu plan budowy i opis miejsca, w którém ta budowa ma być wzniesioną; pragnący zaś wystawić karczmę we wsi, obowiązany jest, w tym samym jak wyżéj celu, złożyć opis miejsca, na budowę obranego, z wymienieniem odległości od kościoła, gdzie się takowy znajduje, tudzież od składu wódek, z wyrażeniem oraz ilości dymów i ludności.—Art. 80. Rząd Gubernjalny, po przekonaniu się, że żądanie, o konsens zaniesione, prawu nie jest przeciwne, że założyć się mający dom i miejsce zastosowane są do przepisów, powyżéj zamieszczonych, udzieli konsens, za opłatą, w art. 82 wymienioną.—Art. 87. Za założenie domu zajezdnego lub szynkowego poza obrębem miast i wsi, jako też we wsiach, bez konsensu Rządowego Gubernjalnego, wymierzaną będzie kara sr. 90 jeżeli dom zajezdny lub szynkowny będzie założony we wsi; zaś rubli srebrnych 30 jeżel poza obrębem miast i wsi będzie założony. Nadto, dom zajezdny lub szynkowny rozebrany, albo do innego użytku przeistoczony być powinien, jeżeli założony został w miejscu przepisami niedozwoloném. Art. 88. Naczelnik Powiatu wydawać będzie konsensa szynkarzom do tych tylko domów zajezdnych i szynków, których istnienie za legalne przez Rząd Gubernjalny będzie uznane, lub które w przyszłości za konsensem tegoż Rządu będą wystawione. Obowiązkiem jest wszakże Naczelnika Powiatu przekonać się, czyli dom zajezdny zgodnie z planem i opisem wystawiony został.

### Oddział III.

*O sposobie wykonywania przedaży wódki.*

Art. 89. Ze składu wiejskiego niewolno jest przedawać, ani wydawać spirytusu i okowity na rzecz włościan. Dla innych osób przedaż i wydawanie okowity i spirytusu jest dozwolone jednak nie w mniejszéj ilości od 10 garncy na raz jeden.—Wykraczający przeciwko temu przepisowi ulegnie karze rub. sr 15, a za każdém ponowieniem tego przekroczenia, kara rs 30 będzie wymierzoną.—Art. 90. Po miastach niewolno przedawać w składach spirytusu, okowity, likworów i innych wódek w mniejszéj ilości od jednego garnca. Składnik, wykraczający przeciwko temu przepisowi, ulegnie na pierwszy raz karze rs. 3; na drugi raz kara ta podwojoną zostanie, a na 3 raz, oprócz poniesienia kary podwójnéj, utraci prawo trudnienia się zarobkiem propinacyjnym.—Art. 91. Składnik miejski, sprzedający spirytus, okowitę, lub inne wódki, w mniejszéj od 10 garncy ilości, po cenie niższéj od ustanowionéj w art. 73 niniejszéj Ustawy, ulegnie na pierwszy raz karze rs. 5, za każdy przedany garniec lub niższą od garnca miarę; na drugi raz rs. 10, a na trzeci raz rs. 15, i utraci prawo trudnienia się tym zarobkiem.—Art. 92. W dystyllarniach, tak miejskich, jako i wiejskich, dozwoloną jest przedaż wódek słodkich i likworów, lecz nie w mniejszéj ilości od garnca jednego.—Spirytus w dystyllarniach tylko na użytek składów może być przedawany, i tylko w ilości najmniéj 5 garncy na raz jeden.—Okowity i szumówki w dystyllarniach przedawać niewolno.—Za wykroczenia przeciwko temu przepisowi, wymierzone będą kary, mianowicie: za przedaż wódek słodkich i likworów w mniejszéj od garnca ilości, na pierwszy raz rub. sr. 3, a za przedaż spirytusu nie na użytek składu, lub w mniejszéj ilości od 5 garncy, albo też za przedaż okowity i szumówki, na pierwszy raz, za każdy garniec niewłaściwie przedany rs. 3.—W razie ponowienia którego z tych wykroczeń, kara podwojoną zostanie, a za 3-im razem winny dystylator, oprócz kary podwójnej, utraci prawo do zajmowania się tym zarobkiem.—Za przedaż mniejszéj od garnca ilości, kara jak za cały garniec wymierzoną będzie. Art 93. Szynkarz któryby przeciwko art. 72 utrzymywał spirytus, okowitę, lub inną wódkę, mocniejszą od 46⁸/₁₀ stopni probierza stumiarowego, ulegnie na pierwszy raz karze rs. 1, od każdego posiadanego garnca spirytusu lub okowity, albo innéj wódki mocniejszéj; na drugi raz kara ta podwojoną zostanie, a na 3 ci raz, oprócz kary podwójnéj, utraci prawo do przedawania trunków. Nadto, niedozwolony do utrzymywania lub przedaży trunek będzie zabrany, i albo zostanie na korzyść Instytutów dobroczynnych przedany, jeżeli go będzie dwa lub więcéj garncy, albo też wylanie onego nastąpi, jeżeli ilość jego nie będzie wynosiła dwóch garncy.—Art. 94. Za przedaż wódki niżéj ceny normalnéj, w art. 72 oznaczonéj, ulegnie szynkarz karze, art. 91 przepisanéj.—Takaż kara dotknąć powinna szynkarza, któryby dawał bezpłatnie pewną ilość wódki, albo przekąski, lub w inny sposób zniżał jéj cenę normalną.—Art. 95. Za szynkowanie wódki w inném zabudowaniu, a nie w tém, do którego konsens wydany został, wymierzaną będzie kara, jak za szynk bezkonsensowy, art. 139 oznaczona; jeżeli zaś szynk prowadzony był w miejscu, do którego, według przepisów, konsensa wydawane być nie mogą, wykraczający utraci prócz tego prawo do trudnienia się szynkiem.—Za wystawianie stolików z wódką w czasie jarmarków, targów, odpustów i t. d. na ulice i place, tudzież, roznoszenie wódki po drogach i polach dla jéj przedaży, nawet przez ukonsensowane do szynkowania osoby, dotykać będzie uchybiającego kara utraty przedmiotu, z którym postąpioném zostanie według przepisu art. 93.—Art. 96. Przedaż wódki przez obce osoby po wsiach i po traktach, zakazuje się. Wykraczający przeciwko temu ulegnie karze rs. 15.—Kara ta, nieodejmuje właścicielowi propinacji możności dochodzenia na wykraczającym, we właściwéj drodze, szkody, gdyby jakową poniósł.

### Oddział IV.

*Przepisy porządkowe, tyczące się karczem, szynków i szczególnych osób.*

Art. 97. Wszystkie karczmy i szynki, tak miejskie, jako i wiejskie, powinny być w nocnéj porze zamknięte i szynkowanie w nich trunków wzbronione jest, poczynając od godziny 10 wieczorem. Domy zajezdne z szynkami dla samych tylko podróżnych w nocnéj porze otwierane być mogą.—Szynkarz wykraczający przeciwko temu przepisowi, ulegnie na pierwszy raz karze rs. 2 kop. 25; na drugi raz karze rs. 4 kop. 50; a na trzeci raz, oprócz kary pieniężnéj rs.

4 kop. 50, prawo do szynkowania utraci.—Art. 98. Szynkarz, któryby w dzień Niedzielny uroczysty, galowy lub świąteczny, przed ukończeniem Mszy świętéj w parafjalnym kościele, albo téż w czasie processji, lub innego publicznego nabożeństwa wpobliżu kościoła, lub miejsca, gdzie się ono odbywa, lub téż wpobliżu jednéj z ulic do processji przeznaczonych, otworzył szynk, skazanym zostanie na karę pieniężną, wynoszącą, za pierwszym razem półtora rubla; za drugim 3 ruble, za trzecim 6 rubli; za czwartym, oprócz kary pieniężnéj, także 6 rubli, skazanym będzie na utratę prawa szynkowania.—Art. 99. Zabrania się w szynkach, gdzie sama tylko wódka jest przedawaną, gry w karty i w kości, nawet dla saméj tylko zabawy. Uchybiający przeciwko temu szynkarz, ulegnie karze pieniężnéj od jednego do 5-ciu rubli, a użyte do gry przedmioty skonfiskowane zostaną.

*(Dokończenie nastąpi)*

## WIADOMOŚCI HANDLOWE.

### ZBOŻE.

*Szczecin 1 sierpnia.* Żyto cokolwiek lepiéj stanęło, na miejscu 86 fun. po 26 talarów, na dostawę w sierpniu i wrześniu 82 fun. płacą po 26 tal. Na dzisiejszym targu ceny były następujące: Pszenica 44 do 50 tal., żyto 24 do 26 tal., jęczmień 20 do 22 talarów, owies 16 do 17 tal., groch 28 do 30 tal. Okowita znów się podniosła w cenie, z pierwszéj ręki na miejscu i z drugiéj ręki bez beczek, 19 pCt. płacą za nią, z beczkami $20\frac{1}{4}$ pCt. na dostawę w sierpniu $20\frac{3}{4}$ pCt. płacą, we wrześniu i październiku 29 pCt. żądają, po 21 pCt. możnaby sprzedać.

*Gdańsk 1 sierpnia.* Na targu naszym dosyć jest życia. Wczoraj i onegdaj zakupiono do 800 łasz. pszenicy, a ceny pszenicy ciągle się mają ku podwyższeniu. Za 128 i 132 fun. dobrą pstrą pszenicę płacono od 360 do 410 zł. gd., a za najlepszą wysoko pstrą Polską pszenicę 420 do 465 zł. gd. (złp. 28 do 31 korzec).

*Londyn 27 lipca.* Od poniedziałku ciągła u nas słota panuje burzami przesiewana, a że doniesienia o kartoflach codzień gorsze nadchodzą, na dzisiejszym targu silny był pokup na pszenicę z podwyższeniem ceny o 2 szyl. na kwarterze angielskiéj pszenicy, a o 2 do 3 sz. na zagraniczném czyto na składzie czy na okrętach jeszcze będącéj. Jęczmień poszukiwany i droższy o 1 szyl. Grochy utrzymują się przy zupełnych cenach poniedziałkowych. Owies chętnie kupują po cenach dotychczasowych. Dowieziono z zagranicy: Pszenicy 1210, jęczmienia 2400, owsa 410 kwarterów.

*Wrocław 1 sierpnia.*—WEŁNA. W tym tygodniu cieszyć się nam tylko należy z interesów i obrotów wełną, albowiem znowu przybyło do nas wielu kupców z Anglji, Pesztu, z Kasselskiego i z Berlina a i tutejszy kommisant wielkich domów znaczne robił zakupy. Wszystkie gatunki były poszukiwane, a nawet dotąd od wszystkich zupełnie pomijana wełna jagnięca. Następujące płacono ceny za szlązką jednostrzyżową 54 do 65 talarów, za jagnięcą szląską cienką 60 70 tal: za takąż wysoką cienką 72 do 80 tal: za szląską z zdechlaków, średnią cienką 40 do 46 tal: za cienką 47 do 52 tal: za elektoralną po 60 tal: za wełnę ze skubanek i od garbarzy 26 do 33 tal: za polską wełnę jednostrzyżową 40 do 52 tal: za szląską *Locken* 38 do 42 tal. Tak więc ceny teraźniejsze od jarmarcznych tegorocznych są wyższe o 2 do 3 talarów na centnarze.

### KURS GIEŁDY BERLINSKIÉJ.

| Dnia 3 sierpnia 1848 roku. PAPIERY. | żądają | płacą |
|---|---|---|
| Rossyjskie Inskrypcje w Certyf. Hamb. 4% | $79\frac{1}{2}$ | 79— |
| Rossyjsko-Angielska Pożyczka 5% | | $97\frac{1}{2}$ |
| Polskie Obligacje Skarbu 4% | $59\frac{3}{4}$ | $59\frac{1}{2}$ |
| „ Listy Zastawne | | $86\frac{1}{4}$ |
| „ Listy Zastawne nowe | $86\frac{1}{2}$ | — |
| „ Obligacje Udziałowe | $87\frac{1}{2}$ | — |
| „ Obligacje 500 złotowe | 64 | $61\frac{1}{2}$ |
| Certyfikaty B. P. na Oblig. cząst. lit. A. 300 zł. 5% | $73\frac{1}{4}$ | $72\frac{1}{2}$ |
| lit. B. 200 „ | | — |
| procentowe „ | | — |

### ŚREDNIE CENY ŻYWNOŚCI NA TARGACH WARSZAWY I PRAGI.

Dnia 4 sierpnia r. b.

| | OD RS. | KOP. | DO RS. | KOP. |
|---|---|---|---|---|
| Żyta korz. 4 ćw. | 2 | 25— | | |
| Pszenicy ditto | 3 | $76\frac{1}{2}$ | | |
| Grochu polnego | 1 | $87\frac{1}{2}$ | | |
| „ cukrowego | 2 | $17\frac{1}{2}$ | | |
| Fasoli. | 4 | $12\frac{1}{2}$ | | |
| Gryki. | 1 | 95— | | |
| Jęczmienia | 1 | 80— | | |
| Owsa | 1 | 38— | | |
| Mąki pszen. pr. | — | —— | | |
| ordyn. kor. 6 ćw. | 5 | $47\frac{1}{2}$ | | |
| „ żytn. pytło. | 3 | $23\frac{1}{2}$ | | |
| grycz. kor. 4 ćw. | — | —— | | |
| Kaszy jaglannéj. | 5 | 5— | | |
| „ grycz. zw. | 3 | 95— | | |
| „ drobnéj. | — | —— | | |
| „ jęcz. perło. | — | —— | | |
| „ „ ordyn | 2 | $88\frac{1}{2}$ | | |
| Siana cet. 100 f. | — | 54— | | |

| | OD RS. | K. | DO RS. | KOP. |
|---|---|---|---|---|
| Słomy c. 100 f. | — | 20— | — | —— |
| Siana fura 1 k. | 2 | 25— | 3 | 15— |
| „ „ 2 k. | 3 | 60— | 4 | —— |
| Słomy fura zw. | — | 90— | 1 | 65— |
| Drzewa sos. s. | 7 | 44— | | |
| Wół dobry. | 36 | 45— | 56 | 70— |
| „ średni. | 28 | 35— | 36 | —— |
| „ lichy. | 22 | 95— | 27 | 90— |
| Cielę. | — | —— | — | —— |
| Baran. | 1 | 35— | 2 | $45\frac{1}{2}$ |
| Wieprz dobry. | 14 | —— | 24 | 30— |
| „ średni. | 10 | 50— | 13 | —— |
| „ lichy. | 7 | 50— | 10 | —— |
| Masła funt. | — | $13\frac{1}{2}$ | — | —— |
| Słoniny „ | — | 12— | — | —— |
| Kartofli korzec | 1 | —— | — | —— |
| Okowity garn. | — | —— | — | — |
| Szumówki gar. | — | —— | — | —— |

Sprowadzono na targ Pragski z Cesarstwa Rosyjskiego wołów sztuk 341 z różnych miejsc królestwa sztuk 213 ogółem wołów sztuk 554 wieprzy 428 cieląt — baranów 2041 z tych zakupili rzeźnicy tutejsi na konsumcję miasta wołów sztuk 411 wieprzy 374 i barany wszystkie.

### KURS GIEŁDY WARSZAWSKIÉJ.

| Dnia 4 sierpnia 1848 roku. | | ŻĄDAJĄ R. sr. | ŻĄDAJĄ kop. | DAJĄ R. sr. | DAJĄ kop. |
|---|---|---|---|---|---|
| **1. WEXLE.** | | | | | |
| Berlin 100 talarów z krót. ter. | 2 M. | 98 | 55 | — | — |
| Gdańsk 100 talarów | 2 M. | 97 | 20 | — | — |
| Hamburg 300 b. m. k. | 2 M. | 152 | 25 | — | — |
| Londyn 1 funt sterlin. | 3 M. | 6 | 75 | — | — |
| Lipsk 100 talarów | 2 M. | — | — | — | — |
| Moskwa 100 rub. sr. | 1 M. | — | — | — | — |
| Petersburg ditto. | 1 M. | — | — | — | — |
| Paryż 300 franków | 2 M. | — | — | — | — |
| Wiedeń 150 złr. | 2 M. | — | — | — | — |
| Wrocław 100 talarów | 2 M. | — | — | — | — |
| **2. MONETY.** | | | | | |
| Rosyjskie Imperjały | | —— | —— | —— | —— |
| Holender. dukaty nowe | | —— | —— | —— | —— |
| ditto stare ważne | | —— | —— | —— | —— |
| Frydrychsdory Pruskie | | —— | —— | —— | —— |
| Rossyjskie assygnaty | | —— | —— | —— | —— |
| Austrjackie bilety bankowe za 150 złr. | | —— | —— | —— | —— |
| **3. PAPIERY.** | | | | | |
| Obligi Skarbowe za 100 rs. | | —— | —— | 64 | —— |
| „ „ „ 4% rs. | | —— | —— | —— | —— |
| Listy zastawne nowe białe daw. bez kup. (*) | | 14 | 48 | 14 | $45\frac{1}{2}$ |
| „ „ nowe za 100 | | —— | —— | —— | —— |
| Obligacje udziałowe na 300 złp. | | —— | —— | —— | —— |
| Obligacje cząstkowe na 500 złp. | | —— | —— | —— | —— |
| Certyfikaty Banku lit. B na 200 złp. | | —— | —— | —— | —— |
| Serje wylosow lit. na — złp. | | —— | —— | —— | —— |
| Dowody Kom. Centr. Likw. złp. 100 | | —— | —— | —— | —— |

Wartość kuponu kop. 7